

nesser affattede over alle sildigere udbetalte Forskud af Finantskassen med tilføiede Forklaringer og Dplysninger om Debitorerne, hvorhos det indskærpedes Finantsdeputationen at drage Omforg for, at der ikke for Fremtiden kunde blive Spørgsmaal om Præscription af Forskud, som af Finantskassen vare eller bleve ydede Embedsmænd og Andre, samt at føie Foranstaltning til, at de stipulerede Afdrag paa Forskudene bleve i rette Tid indeholdte i Debitorernes Gager m. v. Med Hensyn til Gageforskuds Bevilgelse for Fremtiden, meddelees Finantsdeputationen i allerhøieste Rescript af 25de April 1844 de Regler, som vilde være at følge, og som ogsaa derefter ere blevne efterlevede. Disse Regler kundgjordes ved Circulaire fra Finantsdeputationen samtlige Collegier, og indrykkedes i Ny Collegialtidende (1844 P. 629), og derefter udsiedtes Opfordringer til Forskudsdebitorerne om at opgive, i hvilke Terminer de maatte være istand til at tilbagebetale deres Skyld.

Der er endnu en anden med Forskudene beslagt Udgift af Finantskassen, hvorom der her maa blive Tale, nemlig de Forudbetalinger paa faste Annua og Gager m. v. af Finantskassen, som i en meget lang Aarrække havde fundet Sted. Næsten alle Appa-nagenydende, en stor Deel Embedsmænd og adskillige Wartpengeyndende havde nemlig faaet deres Annua anviste i de første Dage af det løbende Qvartal for eet Qvartal forud, ja for Enkelte var denne Begunstigelse endog bleven udstrakt saaledes, at de havde avanceret to Qvartaler. Disse Forudbetalinger støttede sig ikke paa specielle derom erhvervede allerhøieste Resolutioner, men bleve for eet Qvartal ingensinde nægtede nogen civil Embedsmænd, for to Qvartaler bevilgede, naar Embedsmændene ønskede samme, navnlig for at komme ud af en uebliffelig Pengeforlegenhed. Ved begge Militair-Statier Hayes derimod almindelige Bestemmelser, i hvis Følge Gagerne stedse anvistes de Paagjældende maanedligt forud, uden noget Forlangende fra deres Side. Hine Forudbetalinger efter Finantsdeputationens Anvisning af indtil to Qvartalers Gage til civile Embedsmænd bleve aldrig anseete som nogen extraordinair Udgift

for Statskassen, og de holdtes ligeledes udenfor de aarlige Finants-Oversigter, efterfom der fulgtes den Fremgangsmaade, at, hvad Vedkommende den 31te Decembris havde oppebaaret udenfor deres Annua strax igjen beordres til Indtægt og samtidig atter til Udgift for det nye Aar ved dettes Begyndelse. Ved allerhøieste Resolution af 12te Juli 1844 paa en allerunderdanigst Forestilling fra Finantsdeputationen angaaende disse Avance-Betalinger, blev det imidlertid bestemt, at, forsaavidt de vare skeete forud for to Qvartaler — hvis Beløb var opgjort til en Sum af ialt 15,938 Rbd. 68 $\frac{1}{2}$ s. — skulde de tilbagebetales i Løbet af de næstpaafølgende 12 Aar, fra 1ste October 1844 at regne, ved Indeholdelse i de Paagjældendes Gager, Wartpenge og Pensioner i aarlige Terminer, der nærmere bleve at bestemme af vedkommende Collegier i Forhold til Debitorernes Formues-Omfændigheder og øvrige Wilkaar; hvorhos tilføiedes, at der for Fremtiden ikke maatte udbetales noget som helst Forskud uden allerhøieste Resolution, undtagen forsaavidt saadant var blevet tilladt med Hensyn til eet Qvartals Forskud ved det ovenfor nævnte Rescript af 25de April 1844. Ogsaa disse allerhøieste Bestemmelser communiceredes samtlige Collegier.

Ifølge heraf bleve nu ogsaa forberørte Avancer af to Qvartalers Gage betragtede som formelige Gageforskud, og optagne paa Listerne over disse.

Al Finantsministeriet er siden forfattet fuldstændige Fortegnelser, med behørig Dplysninger, om samtlige fornævnte Forskuds Status ved Udgangen af 1848, hvilke Fortegnelser, der ville blive Rigsdagen meddeelte, ere indrettede saaledes, at

Litr. A indeholder Forskudene til de endnu i 1848 fungerende Embedsmænd i Kongeriget, til Beløb 641,599 Rbd. 84 $\frac{1}{2}$ s.

Pateris 641,599 Rbd. 84 $\frac{1}{2}$ s.